

som på pengeinstitutområdet kan afdække eventuelle solvensmæssige problemer hurtigere, dels kan styrke tilsynet med institutternes udlånsvirksomhed (afdækning af overbelåningsager). Hertil kommer, at antallet af realkreditinstitutter er blevet fordoblet inden for de seneste år, hvilket i sig selv nødvendiggør flere undersøgelser, og konkurrencen på realkreditmarkedet er væsentligt skærpet.

Ligesom på pengeinstitutområdet forudsætter en sådan øget tilsynsaktivitet en styrkelse af Finanstilsynets ressourcer på realkreditområdet. Det er skønnet, at behovet kan dækkes ved tilførsel af 3-4 årsværk. Statsfinansielt virker det neutralt, idet merudgiften dækkes ved en forøgelse af realkreditinstitutternes bidrag til Finanstilsynet.

Ad 3 (ændring af engagementsopgørelsesreglerne i forbindelse med modtagelse af garantier)

Implementeringen af EF-direktivet om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer har vist sig at begrænse visse realkreditinstitutters udlånsmuligheder i forbindelse med det valgte koncept på en uhensigtsmæssig og utilsigtet måde. Dette skyldes reglerne for indregning af modtagne garantier i engagementsopgørelsen, specielt i forbindelse med såkaldte »supplerende« garantier for en del af realkreditudlånet.

Ved ydelse af lån i nogle realkreditinstitutter er det en fast del af konceptet, at et pengeinstitut, som i visse tilfælde er moderselskabet, over for realkreditinstituttet garanterer for misligholdelse og tab på f.eks. de yderste 20% eller 25% af lånet. Idet sådanne garantier efter de gældende regler er omfattet af engagementsbegrænsningsreglerne, kan disse institutter ikke modtage de pågældende garantier fra en enkelt garantistiller i et omfang, der overstiger et beløb svarende til 25% af instituttets ansvarlige kapital.

En analyse af de pågældende garantier og de risici, som garantiene repræsenterer, har vist, at de supplerende garantier er af en sådan art, at de ikke bør være omfattet af engagementsbegrænsningsreglerne. Til gengæld bør instituttet solvensmæssigt kun kunne anvende den lavere vægning, som en garanti fra et pengeinstitut indebærer, op til en vis grænse, jf. de særlige bemærkninger til nr. 18, 20 og 21.

Ad 4 (præcisering af pantsikkerhedskravet ved udenlandske institutters udlån i Danmark)

Det foreslås, at udenlandske realkreditinstitutter skal opfylde de samme regler som danske realkreditinstitutter for så vidt angår reglerne om, hvilke pantebrev der kan anvendes ved udlån i Danmark.

Ad 5 (50-årige indeksslån til private beboelsesejendomme til udlejning)

Det foreslås, at adgangen til at yde 50-årige indeksslån til private beboelsesejendomme til udlejning gøres permanent.

Ad 6 (forbud mod direktørers og funktionærers spekulation)

Der foreslås på linie med reglen i bank- og sparekasseloven indført et forbud mod, at direktører og funktionærer i realkreditinstitutter deltager i spekulationsforretninger for egen regning.

Ad 7 (direktørers andre hverv)

Det foreslås at præcisere overgangsbestemmelsen til § 18, stk. 2, således, at direktører, vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede uanset lovens forbud og dermed uden dispensation kan deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end realkreditinstituttet, som de pågældende deltog i inden den 5. april 1995, men kun indtil udløbet af den valg- eller funktionsperiode, der var påbegyndt inden dette lovforslags fremsættelse.

Ad 8 (ændring af lovens fristbestemmelser)

Det foreslås, at lovens fristbestemmelser ændres som led i en generel forenkling og harmonisering af fristbestemmelserne i erhvervs- og skattelovgivningen, herunder i den finansielle sektor. Gennemførelsen af ensartede tidsfrister vil medføre en administrativ lettelse for virksomheder, myndigheder m.v.

Ad 9 (redaktionelle ændringer)

Der foreslås en række ændringer af redaktionel karakter.

Ad 10 (straf for overtrædelse af spekulationsforbudet)

Det foreslås at indføre straf som følge af overtrædelse af lovforslagets bestemmelse om forbud mod direktørers og funktionærers spekulation for egen regning.

Høring

Lovforslaget har været sendt til høring i følgende ministerier og organisationer: Statsministeriet, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet, Boligministeriet, Landbrugs- og Fiskeriministeriet, Skatteministeriet, Danmarks Nationalbank, Realkreditrådet, Finansrådet, Børsmæglerforeningen, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer og Finansforbundet.